

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1753 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 октомври 2019 година

относно действието на Съюза след присъединяването му към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) За да може Съюзът да упражнява в пълна степен изключителната си компетентност във връзка със своята обща търговска политика и в пълно съответствие с ангажиментите си по Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (ТРИПС) на Световната търговска организация, той ще стане договаряща страна по Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания (наричан по-нататък „Женевският акт“) съгласно Решение (ЕС) 2019/1754 на Съвета ⁽³⁾, което наред с това упълномощава държавите членки да ратифицират Женевския акт или да се присъединят към него в интерес на Съюза. Договарящите страни по Женевския акт са членове на специален съюз, създаден с Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация (наричан по-нататък „Специалният съюз“). В съответствие с Решение (ЕС) 2019/1754 Съюзът и държавите членки, които са ратифицирали Женевския акт или са се присъединили към него, се представляват от Комисията в Специалния съюз по отношение на Женевския акт.
- (2) Целесъобразно е да се установят правила, които да дават възможност на Съюза да упражнява правата и да изпълнява задълженията, установени в Женевския акт, от свое име и от името на държавите членки, които са го ратифицирали или се присъединили към него.
- (3) С Женевския акт се предоставя закрила за наименованията за произход, включително наименованията за произход по смисъла на регламенти (ЕС) № 1151/2012 ⁽⁴⁾ и (ЕС) № 1308/2013 ⁽⁵⁾ на Европейския съюз и на Съвета, както и географските указания по смисъла на регламенти (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 1308/2013, (ЕС) № 251/2014 ⁽⁶⁾ и (ЕС) 2019/787 ⁽⁷⁾ на Европейския парламент и на Съвета, двете заедно наричани по-нататък „географски указания“ в настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 110, 22.3.2019 г., стр. 55.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 октомври 2019 г.

⁽³⁾ Решение (ЕС) 2019/1754 на Съвета от 7 октомври 2019 г. относно присъединяването на Съюза към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания (вж. страница 12 от настоящия брой на Официален вестник).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за определяне, описание, представяне, етикетирание и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета (ОВ L 84, 20.3.2014 г., стр. 14).

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС) 2019/787 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за определението, описанието, представянето и етикетиранието на спиртни напитки, за използването на наименованията на спиртните напитки при представянето и етикетиранието на други храни, за защитата на географските указания на спиртни напитки, за използването на етилов алкохол и дестилати от земеделски произход в алкохолните напитки и за отмяна на Регламент (ЕС) № 110/2008 (ОВ L 130, 17.5.2019 г., стр. 1).

- (4) След присъединяването на Съюза към Женевския акт и впоследствие редовно Комисията следва да подава в Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост (наричано по-нататък „Международното бюро“) заявления за международна регистрация на географските указания, които произхождат от Съюза и се ползват от закрила на територията му, за да бъдат вписани в регистъра на Международното бюро (наричан по-нататък „международният регистър“). Тези заявления следва да се основават на уведомления от държавите членки, които действат по собствена инициатива или по искане на физическо или юридическо лице, съгласно посоченото в член 5, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, или от бенефициер съгласно определението в член 1, точка xvii) от него. Когато изготвят уведомленията, държавите членки следва да отчитат икономическия интерес от международната закрила на въпросните географски указания и да вземат предвид по-специално производствената стойност и стойността при износ, закрилата съгласно други споразумения, както и съществуващата в момента или потенциалната злоупотреба в третите държави.
- (5) Регистрирането на географски указания в международния регистър следва да служи за целите на предоставяне на качествени продукти, лоялна конкуренция и защита на потребителите. Предвид тяхната значителна културна и икономическа стойност, вписването на географските указания следва да бъде оценявано по отношение на стойността, която създават за местните общности, с цел да се подкрепи развитието на селските райони и да се насърчи създаването на нови работни места в производството, преработвателния сектор и други свързани услуги.
- (6) С цел установяване на постоянен диалог със съответните заинтересовани лица Комисията следва редовно да изпълнява съществуващите механизми за консултация с държавите членки, търговските сдружения и производителите в Съюза.
- (7) Следва да се създадат подходящи процедури, за да може Комисията да извършва оценка на регистрираните в международния регистър географски указания, произхождащи от договарящите страни по Женевския акт, които не са държави членки (наричани по-нататък „трети договарящи страни“), с цел вземане на решения относно тяхната закрила в Съюза и за обявяване на недействителност на тази закрила, ако е целесъобразно.
- (8) Прилагането от Съюза на закрилата на географски указания, произхождащи от трети договарящи страни, които са регистрирани в международния регистър, следва да става в съответствие с глава III от Женевския акт, по-специално с член 14 от него, с който се изисква всяка договаряща страна — в съответствие със своята правна система и практика — да осигури ефективни средства за правна защита, насочени към закрила на регистрираните географски указания, и да предвиди възможност за образуване на съдебни производства за гарантиране на закрилата на тези указания от страна на публичен орган или от която и да е заинтересована страна, независимо дали е физическо или юридическо лице и независимо дали е публично или частно образуване.
- (9) За да може заедно със закрилата на географските указания да се гарантира и защитата на принадлежащите на Съюза, регионалните и националните търговски марки, като се взема предвид предпазната мярка по отношение на правата върху по-ранна търговска марка, съгласно посоченото в член 13, параграф 1 от Женевския акт, следва да се запази едновременното съществуване на по-ранни търговски марки и на географски указания, регистрирани в международния регистър, на които е предоставена закрила или се използват в Съюза.
- (10) Предвид изключителната компетентност на Съюза във връзка с общата търговска политика, държавите членки, които все още не са страни по Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 1958 г., преразгледана в Стокхолм на 14 юли 1967 г. и изменена на 28 септември 1979 г. (наричана по-нататък „Лисабонската спогодба“), следва да не ратифицират тази спогодба или да не се присъединяват към нея.
- (11) Държавите членки, които вече са страни по Лисабонската спогодба, могат да останат такива, по-специално за да гарантират приемствеността на предоставените права и изпълнението на задълженията по спогодбата. Същевременно те следва да действат единствено в интерес на Съюза и при пълно зачитане на изключителната компетентност на Съюза. Следователно тези държави членки следва да упражняват правата и задълженията си по Лисабонската спогодба с разрешението на Съюза, предоставено съгласно настоящия регламент. С цел да се зачита единната система на закрила за географските указания, установена в Съюза по отношение на селскостопанските продукти, и за да се укрепи допълнително хармонизацията в рамките на вътрешния пазар, тези държави членки следва да не регистрират съгласно Лисабонската спогодба нови наименования за произход за продуктите, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 1308/2013, (ЕС) № 251/2014 или (ЕС) 2019/787.
- (12) Държавите членки, които вече са страна по Лисабонската спогодба са регистрирали наименования за произход съгласно Лисабонската спогодба. Следва да се предвидят преходни механизми за осигуряване на непрекъснатост на закрилата на тези наименования за произход при спазване на изискванията на посочената спогодба, Женевския акт и правото на Съюза.

- (13) Държавите членки, които вече са страна по Лисабонската спогодба, предоставят закрила на наименования за произход от трети страни съгласно същата спогодба. С цел да им бъдат предоставени средствата за изпълнение на техните международни задължения, поети преди присъединяването на Съюза към Женевския акт, следва да се предвиди преходен механизъм, който да действа само на национално равнище и да не засяга търговията в рамките на Съюза, нито международната търговия.
- (14) Таксите, които съгласно Женевския акт и Общия правилник по Лисабонската спогодба и Женевския акт на Лисабонската спогодба (наричан по-нататък „Общият правилник“) трябва да се плащат за подаване на заявление в Международното бюро за международна регистрация на географско указание, както и таксите, които трябва да се плащат по отношение на други вписвания в международния регистър и за предоставянето на извлечения, удостоверения или друга информация във връзка със съдържанието на тази международна регистрация, би било целесъобразно да бъдат поемани от държавата членка, от която произхожда географското указание, от физическо или юридическо лице, съгласно посоченото в член 5, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, или от бенефициер съгласно определението в член 1, точка xvii) от него. Държавите членки следва да разполагат с възможността да изискват някои или всички такси да се заплащат от физическото лице, юридическото лице или бенефициера.
- (15) За да се покрие всеки недостиг във връзка с оперативния бюджет на Специалния съюз, Съюзът следва да може да осигури, в рамките на наличните за целта средства в годишния бюджет на Съюза, специална вноска според решението на Асамблеята на Специалния съюз съгласно член 24, параграф 4 от Женевския акт, предвид икономическата и културната стойност на закрилата на географските указания.
- (16) С цел осигуряване на еднакви условия за изпълнението на членството на Съюза в Специалния съюз, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия за изготвяне на списък с географски указания, които да се включат в заявлението за тяхната международна регистрация в Международното бюро след присъединяването към Женевския акт, и във всяко последващо заявление, за отхвърляне на възражение, за вземане на решение дали да се предостави закрила на географско указание, регистрирано в международния регистър, за оттегляне на отказ на действието на международна регистрация, за искане за заличаване на международна регистрация, за уведомяване за недействителност на закрилата в Съюза на дадено географско указание, регистрирано в международния регистър, както и за упълномощаване на държавите членки да предвидят необходими изменения във връзка с наименование за произход на продукт, който е обект на закрила по силата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 1308/2013, (ЕС) № 251/2014 или (ЕС) 2019/787 и да уведомят Международното бюро за това. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾.
- (17) В съответствие с принципа на пропорционалност, за постигане на основната цел да се позволи на Съюза да участва в Специалния съюз по начин, който да гарантира ефикасна защита на географските указания на международно равнище, е необходимо и подходящо да се установят правила и процедури относно действията на Съюза след присъединяването му към Женевския акт. Настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на поставените цели, съгласно разпоредбите на член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз.
- (18) Важно е да се гарантира, че Комисията наблюдава и оценява участието на Съюза в Женевския акт с течение на времето. За да се направи такава оценка, Комисията следва, наред с другото, да вземе предвид броя на географските указания, ползващи се от закрила и регистрирани съгласно правото на Съюза, за които са били подадени заявления за международна регистрация, и случаите, в които закрилата е била отхвърлена от трети договарящи страни, еволюцията на броя трети държави, участващи в Женевския акт, предприетите от Комисията действия за увеличаване на този брой, както и въздействието на текущото състояние на правото на Съюза във връзка с географските указания върху привлекателността на Женевския акт за трети държави, и броя и вида на географските указания, произхождащи от трети договарящи страни, които са били отхвърлени от Съюза,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се определят правилата и процедурите за действията на Съюза след присъединяването му към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания (наричан по-нататък „Женевският акт“).

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

2. За целите на настоящия регламент терминът „географски указания“ обхваща наименованията за произход по смисъла на Женевския акт, включително наименованията за произход по смисъла на регламенти (ЕС) № 1151/2012 и (ЕС) № 1308/2013, както и географските указания по смисъла на регламенти (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 1308/2013, (ЕС) № 251/2014 и (ЕС) 2019/787.

Член 2

Международна регистрация на географски указания

1. След присъединяването на Съюза към Женевския акт и впоследствие редовно Комисията в качеството си на компетентен орган по смисъла на член 3 от Женевския акт подава — в съответствие с член 5, параграфи 1 и 2 от Женевския акт — в Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост (наричано по-нататък „Международното бюро“) заявления за международна регистрация на географски указания, ползващи се от закрила и регистрирани съгласно правото на Съюза, които се отнасят за продукти с произход от Съюза.

2. За целите на параграф 1 държавите членки могат да поискат от Комисията да регистрира в Международния регистър географски указания, произхождащи от тяхната територия, ползващи се от закрила и регистрирани съгласно правото на Съюза. Такова искане се основава на:

- а) искане на физическо или юридическо лице, съгласно посоченото в член 5, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, или на бенефициер съгласно определението в член 1, точка xvii) от Женевския акт; или
- б) тяхна собствена инициатива.

3. Въз основа на тези искания Комисията приема актове за изпълнение, в които са изброени географските указания, посочени в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2.

Член 3

Заличаване на географско указание, произхождащо от държава членка и регистрирано в международния регистър

1. Комисията приема акт за изпълнение с искане Международното бюро да заличи регистрацията в международния регистър на географско указание, произхождащо от държава членка, при което и да е от следните обстоятелства:

- а) географското указание вече не се ползва от закрила в Съюза;
- б) по искане на държавата членка, от която произхожда географското указание, основано на:
 - i) искане на физическо или юридическо лице, съгласно посоченото в член 5, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, или на бенефициер съгласно определението в член 1, точка xvii) от Женевския акт; или
 - ii) нейна собствена инициатива.

2. Актът за изпълнение, посочен в параграф 1 от настоящия член, се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2.

3. Комисията уведомява без забавяне Международното бюро за искането за заличаване.

Член 4

Публикуване на географски указания на трета държава, регистрирани в международния регистър

1. Комисията публикува всяка международна регистрация, съобщена от Международното бюро съгласно член 6, параграф 4 от Женевския акт, която:

- а) се отнася до географски указания, регистрирани в международния регистър и за които договарящата страна на произход съгласно определението в член 1, точка xv) от Женевския акт не е държава членка; и
- б) се отнася за продукт, по отношение на който се предоставя закрила на географските указания на равнището на Съюза.

2. Международната регистрация, посочена в параграф 1, се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С. Публикацията включва посочване на вида на продукта и държавата на произход.

Член 5

Оценка на географски указания на трета държава, регистрирани в международния регистър

1. Комисията прави оценка на всяка международна регистрация, за която е била уведомена от Международното бюро съгласно член 6, параграф 4 от Женевския акт, във връзка с географски указания, регистрирани в международния регистър и за които договарящата страна на произход съгласно определението в член 1, подточка xv) от Женевския акт не е държава членка, за да определи дали съдържа задължителните елементи, посочени в правило 5, параграф 2 от Общия правилник по Лисабонската спогодба и Женевския акт (наричан по-нататък „Общият правилник“), и изискванията относно качеството, репутацията и характеристиките, предвидени в правило 5, параграф 3 от Общия правилник, както и да прецени дали публикацията, посочена в член 4, се отнася за продукт, за който се предоставя закрила на географски указания на равнището на Съюза.

2. Оценката по параграф 1, се извършва в срок от четири месеца от датата на регистрация на географското указание в международния регистър и не включва оценка на други специфични разпоредби на Съюза относно пускането на продукти на пазара, и по-специално относно санитарните и фитосанитарните стандарти, пазарните стандарти или етикетиранията на храните.

Член 6

Процедура за предявяване на възражение за географски указания на трета държава, регистрирани в международния регистър

1. В срок от четири месеца от датата на публикуване на международната регистрация в съответствие с член 4 органите на дадена държава членка или на трета държава, различна от договарящата страна на произход, съгласно определението в член 1, точка xv) от Женевския акт, или физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено в Съюза или в трета държава, различна от договарящата страна на произход, може да подадат възражение пред Комисията.

Възражението се прави на един от официалните езици на институциите на Съюза.

2. Възражението, посочено в параграф 1 от настоящия член, е допустимо само ако е подадено в определения в параграф 1 от настоящия член срок и ако се прави на едно или няколко от следните основания:

- а) географското указание, регистрирано в международния регистър, е в противоречие с име на сорт растения или порода животни и има вероятност да подведе потребителя по отношение на истинския произход на продукта;
- б) географското указание, регистрирано в международния регистър, изцяло или частично е омоним на вече ползващо се от закрила в Съюза географско указание и не е налице достатъчно разграничение в практиката между условията за местно и традиционно използване и представяне на предложеното за закрила географско указание и вече ползващото се от закрила в Съюза географско указание, като се отчита необходимостта да се осигури равнопоставено третиране на засегнатите производители и да не се подвеждат потребителите;
- в) закрилата в Съюза на географското указание, регистрирано в международния регистър, би нарушила правата върху поранна търговска марка на равнището на Съюза, на регионално или на национално равнище;
- г) закрилата в Съюза на географско указание на трета държава би застрашила използването на изцяло или отчасти идентично наименование или изключителния характер на марка на равнището на Съюза, на регионално или на национално равнище, или съществуването на продукти, които са били законно пуснати на пазара за период от поне пет години преди датата на публикуване на международната регистрация в съответствие с член 4;
- д) географското указание, регистрирано в международния регистър, се отнася до продукт, по отношение на който не се предоставя закрила на географски указания на равнището на Съюза;
- е) името, за което се иска регистрация, е родов термин на територията на Съюза;
- ж) условията, посочени в член 2, параграф 1, подточки i) и ii) от Женевския акт не са изпълнени;
- з) географското указание, регистрирано в международния регистър, е омонимно наименование, което подвежда потребителя, че продуктите идват от друга територия, дори ако наименованието е точно по отношение на действителната територия, район или място на произход на въпросните продукти.

3. Основанията за възражение, посочени в параграф 2, се оценяват от Комисията за територията на Съюза или за част от нея.

Член 7

Решение за закрила в Съюза на географски указания на трета държава, регистрирани в международния регистър

1. Когато въз основа на оценката, извършена съгласно член 5, определените в посочения член условия са изпълнени и не е било получено възражение или не е било получено допустимо възражение, Комисията — в зависимост от случая — отхвърля недопустимите възражения и взема решение за предоставяне на закрила на географското указание чрез акт за изпълнение. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2.
2. Когато въз основа на оценката, извършена съгласно член 5, определените в посочения член условия не са изпълнени или е било получено допустимо възражение, съгласно посоченото в член 6, параграф 2, Комисията взема решение дали да се предостави закрила на регистрирано в международния регистър географско указание чрез акт за изпълнение. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2. Във връзка с географските указания, обхващащи продукти, които не попадат в компетентността на предвидените в член 15, параграф 1 комитети, решението дали да се предостави закрила се приема от Комисията.
3. В решението за предоставяне на закрила на географско указание съгласно параграф 1 или 2 от настоящия член се посочва обхватът на предоставената закрила, като то може да включва съвместими с Женевския акт условия, и по-специално да се предостави определен преходен период, както е посочено в член 17 от Женевския акт и в правило 14 от Общия правилник.
4. В съответствие с член 15, параграф 1 от Женевския акт Комисията уведомява Международното бюро за отказа от признаване на действието на съответната международна регистрация на територията на Съюза в срок от една година от получаването на уведомлението за международна регистрация в съответствие с член 6, параграф 4 от Женевския акт или в случаите, посочени в член 5, първа алинея от Решение (ЕС) 2019/1754 в срок от две години след получаването на уведомлението.
5. Комисията може — по собствена инициатива или след надлежно обосновано искане от държава членка, трета държава или физическо или юридическо лице, което има законен интерес — да оттегли изцяло или частично отказ, за който Международното бюро е било уведомено по-рано, посредством акт за изпълнение. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2.

Комисията уведомява Международното бюро за такова оттегляне без забавяне.

Член 8

Използване на географски указания

1. Актовете за изпълнение, приети от Комисията съгласно член 7, се прилагат без да се засягат други специфични разпоредби на Съюза относно пускането на продукти на пазара, и по-специално относно общата организация на селскостопанските пазари, санитарните и фитосанитарните стандарти и етикетирането на храните.
2. При спазване на параграф 1 ползващите се от закрила съгласно настоящия регламент географски указания могат да бъдат използвани от всеки оператор, предлагащ на пазара продукт в съответствие с международната регистрация на тези географски указания.

Член 9

Обявяване за недействително на действието в Съюза на географски указания на трета държава, регистрирани в международния регистър

1. Комисията може — по собствена инициатива или след надлежно обосновано искане от държава членка, трета държава или физическо или юридическо лице, което има законен интерес — да обяви за недействително, изцяло или частично, действието на закрилата в Съюза на географско указание, чрез актове за изпълнение при едно или няколко от следните обстоятелства:
 - а) географското указание вече не се ползва от закрила в договарящата страна на произход;
 - б) географското указание вече не е регистрирано в международния регистър;
 - в) вече не е гарантирано спазването на задължителните елементи, посочени в правило 5, параграф 2 от Общия правилник, или на изискванията по отношение на качеството, репутацията или характеристиките, определени в правило 5, параграф 3 от Общия правилник.

2. Актовете за изпълнение, посочени в параграф 1 от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2, и само след като на физическите или юридическите лица по член 5, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт или на бенефициерите съгласно определението в член 1, точка xvii) от Женевския акт е била дадена възможност да защитят правата си.

3. Когато обявяването на недействителност вече не подлежи на обжалване, Комисията уведомява без забавяне Международното бюро за обявяването за недействително на действието на територията на Съюза на международната регистрация на географското указание в съответствие с параграф 1, буква а) или в).

Член 10

Връзка с търговски марки

1. Закрилата на географско указание не засяга валидността на по-ранна търговска марка на равнището на Съюза, на регионално или на национално равнище, за която добросъвестно е подадено заявление или която е регистрирана или придобита в резултат на добросъвестно използване на територията на държава членка, регионален съюз на държави членки или Съюза.

2. Регистрирано в международния регистър географско указание не се ползва от закрила на територията на Съюза, когато с оглед на репутацията и известността на дадена търговска марка, както и на продължителността на нейното използване, закрилата на това географско указание на територията на Съюза би могла да подведе потребителя по отношение на истинската идентичност на продукта.

3. Без да се засяга параграф 2, търговска марка, за която добросъвестно е било подадено заявление или която добросъвестно е регистрирана или придобита чрез използване, ако в приложимото законодателство се предвижда тази възможност, на територията на държава членка, регионален съюз на държави членки или Съюза преди датата, на която Международното бюро е уведомило Комисията за публикуването на международната регистрация на географското указание и чието използване би нарушило закрилата на географското указание, може да продължи да се използва и подновява за съответния продукт, независимо от закрилата на географското указание, при условие че няма основания за обявяване на недействителност или отмяна съгласно Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁹⁾ или съгласно Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁰⁾. В такъв случай е разрешено използването както на географското указание, така и на съответната търговска марка.

Член 11

Преходни разпоредби за произхождащите от държави членки наименования за произход, които вече са регистрирани съгласно Лисабонската спогодба

1. По отношение на всяко наименование за произход, произхождащо от държава членка, която е страна по Лисабонската спогодба, за продукт, който се ползва от закрила по силата на един от регламентите, посочени в член 1 от настоящия регламент, съответната държава членка по искане на физическо или юридическо лице, посочено в член 5, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, или на бенефициер съгласно определението в член 1, точка xvii) от Женевския акт, или по собствена инициатива, избира да поиска или:

а) международна регистрация на това наименование за произход съгласно Женевския акт, ако съответната държава членка е ратифицирала Женевския акт или се е присъединила към него съгласно упълномощаването, посочено в член 3 от Решение (ЕС) 2019/1754; или

б) регистрацията на това наименование за произход да бъде заличена от международния регистър.

Съответната държава членка уведомява Комисията за избора по първа алинея до 14 ноември 2022 г.

В случаите, посочени в буква а) от първа алинея, заинтересуваната държава членка в координация с Комисията проверява в Международното бюро дали трябва да се направят някакви изменения по правило 7, параграф 4 от Общия правилник за целите на регистрацията съгласно Женевския акт.

Чрез акт за изпълнение Комисията упълномощава държавата членка да предвиди необходимите изменения и да уведоми Международното бюро. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2.

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 16.6.2017 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 336, 23.12.2015 г., стр. 1).

2. По отношение на всяко наименование за произход, произхождащо от държава членка, която е страна по Лисабонската спогодба, за продукт, който попада в обхвата на един от регламентите, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, но който не се ползва от закрила съгласно някой от тези регламенти, съответната държава членка по искане на физическо или юридическо лице, посочено в член 5, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, или на бенефициер съгласно определението в член 1, точка xvii) от Женевския акт, или по собствена инициатива, избира да поиска или:

- а) регистрация на това наименование за произход съгласно съответния регламент; или
- б) регистрацията на това наименование за произход да бъде заличена от международния регистър.

Съответната държава членки уведомява Комисията за избора по първа алинея и отправя съответното искане до 14 ноември 2022 г.

В случаите, посочени в буква а) от първа алинея, съответната държава членка иска международна регистрация на това наименование за произход съгласно Женевския акт, ако тази държава членка е ратифицирала Женевския акт или се е присъединила към него съгласно упълномощаването, посочено в член 3 от Решение (ЕС) 2019/1754, в срок от една година от датата на регистрация на географското указание съгласно приложимия регламент. Прилагат се трета и четвърта алинея от параграф 1.

Ако искането за регистрация съгласно приложимия регламент получи отказ и административните и съдебни средства за правна защита в тази връзка са били изчерпани, или ако искането за регистрация съгласно Женевския акт не е било направено в съответствие с трета алинея от настоящия параграф, съответната държава членка без забавяне отправя искане за заличаване на регистрацията на това наименование за произход от международния регистър.

3. По отношение на наименованията за произход за продукти, които не попадат в обхвата на един от регламентите, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, за които не се предоставя закрила на географските указания на равнището на Съюза, държава членка, която вече е страна по Лисабонската спогодба, може да запази всяка съществуваща регистрация в международния регистър.

Такава държава членка може също да подава допълнителни заявления за регистрация в международния регистър съгласно Лисабонската спогодба на такива наименования за произход, произхождащи от нейната територия, ако са изпълнени следните условия:

- а) съответната държава членка е уведомила Комисията за проекта на заявлението за регистрация на такива наименования за произход; това уведомление включва доказателства, че наименованието отговаря на изискванията за регистрация по Лисабонската спогодба; и
- б) Комисията не е представила отрицателно становище в срок от два месеца от датата на това уведомление; отрицателно становище може да бъде представено само след консултация със съответната държава членка и в изключителни и надлежно обосновани случаи, когато изискваните по буква а) доказателства не подкрепят в достатъчна степен тезата, че изискванията за регистрация съгласно Лисабонската спогодба са изпълнени, или ако регистрацията би имала неблагоприятно въздействие върху търговската политика на Съюза.

В случай че Комисията поиска допълнителна информация във връзка с уведомлението, направено съгласно втора алинея, буква а), крайният срок за действие от страна на Комисията е един месец от получаването на исканата информация.

Комисията незабавно уведомява останалите държави членки за всяко уведомление, направено съгласно втора алинея, буква а).

Член 12

Преходна закрила за произхождащите от трети държави наименования за произход, регистрирани съгласно Лисабонската спогодба

1. Държавите членки, които са били страни по Лисабонската спогодба преди присъединяването на Съюза към Женевския акт, могат да продължат да предоставят закрила на наименования за произход, произхождащи от трета държава, която е страна по Лисабонската спогодба, чрез национална система за закрила, считано от датата, на която Съюзът стане договаряща страна по Женевския акт, по отношение на наименованията за произход, регистрирани към тази дата съгласно Лисабонската спогодба.

2. Закрилата по параграф 1:

а) се заменя от закрила съгласно системата за закрила на Съюза за определено наименование за произход, ако се предоставя съгласно решение, взето съгласно член 7 от настоящия регламент вследствие на присъединяването на съответната трета държава към Женевския акт, при условие че закрилата, предоставяна съгласно решение, взето съгласно член 7 от настоящия регламент, запазва приемствеността на закрилата на съответното наименование за произход в съответната държава членка;

б) се прекратява за определено наименование за произход, когато приключи действието на международната регистрация.

3. Когато дадено наименование за произход, произхождащо от трета държава не е регистрирано съгласно настоящия регламент или националната закрила не се заменя в съответствие с параграф 2, буква а), последствията от подобна национална закрила са отговорност единствено на съответната държава членка.

4. Предприетите от държавите членки мерки съгласно параграф 1 имат действие само на национално равнище и нямат действие върху търговията в рамките на Съюза, нито върху международната търговия.

5. Посочените в параграф 1 държави членки предават на Комисията всяко уведомление, направено от Международното бюро съгласно Лисабонската спогодба. Комисията на свой ред предава това уведомление на всички останали държави членки.

6. Държавите членки, посочени в параграф 1 от настоящия член, декларират пред Международното бюро, че от датата, на която Съюзът стане договаряща страна по Женевския акт, не са в състояние да осигурят национална закрила на наименование за произход за продукт, попадащ в обхвата на един от регламентите, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, което е регистрирано и за което са били уведомени съгласно Лисабонската спогодба.

Член 13

Такси

Таксите, които се плащат съгласно член 7 от Женевския акт, както е посочено в Общия правилник, се поемат от държавата членка, от която произхожда географското указание, или от физическо или юридическо лице, посочено в член 5, параграф 2, подточка ii) от Женевския акт, или от бенефициер съгласно определението в член 1, точка xvii) от Женевския акт. Държавите членки имат право да изискват някои или всички такси да се заплащат от физическото лице, юридическото лице или бенефициера.

Член 14

Специална вноски

Ако бюджетът от Специалния съюз се финансира в съответствие с член 24, параграф 2, подточка v) от Женевския акт, Съюзът може да прави специална вноски в рамките на наличните за тази цел средства от годишния бюджет на Съюза.

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от следните комитети по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 по отношение на следните продукти:

а) за продукти от лозаро-винарския сектор, които попадат в обхвата на член 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 — от Комитета за общата организация на селскостопанските пазари, създаден с член 229 от същия регламент;

б) за ароматизирани лозаро-винарски продукти, съгласно определението в член 3 от Регламент (ЕС) № 251/2014 — от Комитета по ароматизирани лозаро-винарски продукти, създаден с член 34 от същия регламент;

в) за спиртните напитки, съгласно определението в член 2 от Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ — от Комитета по спиртни напитки, посочен в член 47 от Регламент (ЕС) 2019/787;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртни напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16), в сила отчасти до 24 май 2021 г.

- г) за селскостопански продукти и храни, попадащи в обхвата на член 2, параграф 1, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 — от Комитета по качеството на селскостопанските продукти, създаден с член 57 от същия регламент.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 16

Наблюдение и преглед

В срок до 14 ноември 2021 г. Комисията прави оценка на участието на Съюза в Женевския акт и представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за основните констатации. Оценката се основава, наред с другото, на следните елементи:

- а) броя на географските указания, ползващи се от закрила и регистрирани съгласно правото на Съюза, за които са били подадени заявления за международна регистрация, и случаите, в които закрилата е била отхвърлена от трети договарящи страни;
- б) еволюцията на броя трети държави, участващи в Женевския акт, предприетите от Комисията действия за увеличаване на този брой, както и въздействието на текущото състояние на правото на Съюза във връзка с географските указания върху привлекателността на Женевския акт за трети държави; и
- в) броя и вида на географските указания на трети държави, които са били отхвърлени от Съюза.

Член 17

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 23 октомври 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

D. M. SASSOLI

За Съвета

Председател

T. TUPPURAINEN

Декларация на Комисията относно евентуалното разширяване на обхвата на защитата на географските указания от страна на ЕС по отношение на неселскостопанските продукти

Комисията взема предвид резолюцията на Европейския парламент от 6 октомври 2015 г. относно евентуалното разширяване на обхвата на защитата на географските указания от страна на ЕС по отношение на неселскостопанските продукти.

В допълнение към проучването от 2013 г., през ноември 2018 г. Комисията започна проучване, с цел да получи допълнителни икономически и правни доказателства относно защитата на ГУ за неселскостопански продукти в рамките на единния пазар и допълнителни данни по въпроси като конкурентоспособност, нелоялна конкуренция, фалшифициране, възприятия на потребителите, разходи/ползи, както и за ефективността на моделите за защита на ГУ за неселскостопански продукти с оглед на принципа на пропорционалност.

В съответствие с принципите за по-добро регулиране и ангажиментите, определени в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество, Комисията ще се запознае внимателно с проучването и доклада относно участието на Съюза в Женевския акт, както е посочено в члена относно мониторинга и преразглеждането на Регламента относно действията на Съюза след неговото присъединяване към Женевския акт на Лисабонската спогодба за наименованията за произход и географските указания, и ще разгледа възможни следващи стъпки.

Декларация на Комисията относно процедурата, предвидена в член 11, параграф 3 от Регламента

Комисията отбелязва, че макар процедурата, предвидена в член 11, параграф 3 от Регламента, да е правна необходимост предвид изключителната компетентност на Съюза, все пак тя може да посочи изрично, че в контекста на настоящите постижения на правото на ЕС всяка такава нейна намеса би била извънредна и надлежно обоснована. По време на консултациите с дадена държава членка Комисията ще положи всички усилия за изясняване, съвместно с държавата членка, на всички възникнали опасения, с цел да се избегне издаването на отрицателно становище. Комисията отбелязва, че всяко отрицателно становище ще бъде съобщавано в писмена форма на съответната държава членка и в съответствие с член 296 от ДФЕС ще съдържа мотивите, на които се основава. Комисията отбелязва освен това, че едно отрицателно становище няма да възпрепятства подаването на ново заявление по отношение на същото наименование за произход, ако причините за отрицателното становище са били отстранени след издаването му или вече не са актуални.
